

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Бургас, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Даниел Н. М.в
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Станка Ст. Ангелова
в присъствието на прокурора Й. Цв. Д. Т.
като разгледа докладваното от Даниел Н. М.в Наказателно дело за
възобновяване № 20222000600135 по описа за 2022 година

НПК.

Образувано е по искане на осъдения С. Д. Д., ЕГН *****,
подадено чрез процесуалния му представител- адв. М. Б. от АК –Ямбол, за
възобновяване на наказателното производство по НОХД № 163/2020 г. на
Районен съд – Котел и ВНОХД № 75/2022 г. на Окръжен съд- Сливен.

В искането са изложени доводи за наличие на допуснати нарушения по делото и основания за възобновяването му по смисъла на чл. 420, ал.2 вр. с чл. 422, ал.1, т.5 от НПК. Застъпено е твърдението, че решаващите инстанции не са изпълнили в пълен обем процесуалните си задължения за обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, относими към главния факт от предмета на доказване в процеса. Твърди се, че приетата от първоинстанционния съд в мотивите фактическа обстановка е в разрез със събраните доказателства поради тяхната пристрастна и превратна оценка. Счита се, че изложената от РС-Котел фактическа обстановка е изградена на противоречивите показанията на полицейските служители Я. Хр., Р. Т. и Б. В., които противоречат и на показанията на свидетелите Ив. Г. Н., Ив. Н. Й. и П. Ив.ов П.. Конкретно се сочи, че приетата употреба на

алкохол от подсъдимия преди да се качи да управлява лекия автомобил е в противоречие с показанията на единствените двамата свидетели очевидци Ив. Г. и Ив. Н., а отделно е в противоречие и прието от първия съд обстоятелство, че пред квартирата, когато не е имал качеството на водач, подсъдимият също е употребявал алкохол. Липсвало обсъждане в мотивите на противоречията в показанията на полицейските служители по отношение на обстоятелствата, касаещи часа на получаване на сигнала, съпроводен ли е до ФСМП-Котел подсъдимия, дал ли е кръв, издаван ли му е талон за кръвна проба и ако е издаван кога е издаден, с оглед спазване на предвидената процедура в Наредба №1/2017год. за реда за установяване наличието на алкохол и наркотични вещества в кръвта на водачите на МПС и ползване на резултатите като годни доказателства. Познавайки се на месечен график за определяне на дежурствата се твърди, че на автоконтрольора не му е било възложено да изпълнява действия свързани с контрол по ЗДвП. Излагат се съображения за неправилна оценка на доказателствата, като се възразява срещу кредитирането от въззивния съд на част от показанията на свидетелите Ив. Н. Й. и Ив. Г. Н., без да конкретизира, коя час кредитира, коя не и поради какви съображения. Отправен е укор срещу некредитиране от втората инстанция на показанията на свид. П. П., поради обстоятелството, че бил заинтересован, въпреки че те съвпадат с показанията на двамата свидетели пасажери в автомобила. Твърди, че до постановяване на присъдата не е бил представен протокола от последващата проверка на използвания при проверката „Дрегер7410“ №0187. Заявява се липса на мотиви – касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК. Неналагането от Районен съд-Котел на кумулативно предвиденото наказание глоба на подсъдимия, освен че е посочено като неяснота за приложената правна норма – чл.54 или чл.55 от НК, се третира и като нарушение на закона по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Счита се, че при отмерване на наказанието една година лишаване от свобода не са взети под внимание здравословното състояние на подсъдимия и добрите характеристични данни, които обуславят определяне на наказание при условията на чл.55 от НК, с оглед на което намира така наложеното наказание за явно несправедливо. Заявено е искане за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 163/2020 г. на Районен съд – Котел и връщане на делото на първата инстанция за ново разглеждане от друг състав с указания за точното прилагане на закона.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, молителят С. Д., участва лично и се представлява от упълномощения си защитник - адв. Б.. Последният поддържа искането и излага описаните в него доводи, като акцентира на оплакването за липса на мотиви липса, поради липсата на анализ на доказателства от съществено значение за формиране на убежденията на съда(предвид отсъстващ пълен анализ на показанията на посочените в искането свидетели, както и на годността на протокола от химическата експертиза). Поддържа се искането за връщане на делото за ново разглеждане от Районен съд-Котел и евентуално оправдаване на подзащитния му.

Осъденото лице С. Д. се присъединява към казаното от защитата му. В предоставената му последна дума, моли да бъде оправдан и заявява , че е употребил алкохол след спирането на автомобила.

Прокурорът от БАП изразява мотивирано становище за неоснователност на искането за възобновяване. Сочи, че всяка от съдебните инстанции е извършила пълен и обективен анализ на цялата събрана доказателствената съвкупност и въз основа на това са стигнали до обосновани и законосъобразни фактически и правни изводи. Пледира искането да бъде оставено без уважение като неоснователно.

След като прецени доводите на страните и извърши проверка за наличие на основания за възобновяване на делото, Бургаският апелативен съд намери за установено следното:

Искането за възобновяване е подадено от процесуално легитимирана страна. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, при посочени основания по чл. 422, ал. 1, т. 5, вр. чл. 348, ал. 1, т. 1, т.2 и т. 3 от НПК. Същото е направено в срока по чл. 421, ал. 3 от НПК. Разгледано по съществото, в контекста на очертаната в него аргументация, искането е неоснователно.

С присъда № 4 / 20.10.2021г., постановена по НОХД № 163/2020г., Районен съд – Котел е признал подс. С. Д. Д. за виновен в това, че на 15.05.2020г. в гр. Котел, управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка „БМВ“ модел 316, с рег. № * **** *С, с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5на хиляда, а именно 1,80 на хиляда, установено по надлежния ред с химическа експертиза № 67/19.05.2020г., след като е осъден

с влязла в сила присъда /определение/ на 10.05.2018г. по НОХД № 2052/2018г. на РС - Бургас за деяние по чл. 343б, ал. 1 от НК и на основание чл. 343б, ал. 2 от НК му наложил наказание една година лишаване от свобода, което да се изтърпи при първоначален общ режим. На основание чл.343г от НК подс. Д. е лишен от право да управлява МПС за срок от две години. На основание чл. 68, ал. 1 от НК с присъдата е приведено в изпълнение при първоначален общ режим наказанието шест месеца лишаване от свобода, наложено на подс. Д. по НОХД № 2052/2018г. на РС- Бургас, изтърпяването на което е било отложено за изпитателен срок от три години, считано от 10.05.2018г. В тежест на подсъдимия са били възложени и сторените по делото разноси.

По жалба на подсъдимия срещу така постановената присъда е образувано ВНОХД № 75/ 2022 г. по описа на Окръжен съд - Сливен. С решение № 33 от 19.05.2022 г., постановено по посоченото дело, първоинстанционната присъда е потвърдена.

Доводите за допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с начина на формиране на вътрешното убеждение на съда от двете инстанции - липса на пълно и обективно изследване на обстоятелствата по делото, неправилна оценка на събраните доказателства и липса на отговори на направените от защитата възражения, са изцяло неоснователни.

Възприетата фактическа обстановка по делото и правната ѝ оценка от страна на двете инстанции не се различава съществено. Първоинстанционният съд е признал подсъдимия за виновен по повдигнатото обвинение по чл. 343б, ал.2 от НК, а въззивният съд се е съгласил с фактическите и правните изводи на първоинстанционната присъда. При проверка и оценка на доказателствения материал не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Отговаряйки на въпроса по чл.301 ал.1, т.1 от НПК Районен съд-Котел е анализирал доказателствената съвкупност, в която с решаващо значение са данните от гласните доказателствени средства и приложените писмени доказателства, чрез които точно са установени правно-релевантните факти. В основата на фактическите си изводи районният съд е поставил съдържанието на събраните и проверени по предвидения процесуален ред гласни доказателствени източници - показанията на очевидците на спирането на управлявания от осъдения Д. автомобил –

свидетелите Я. Хр., Р. Т. и на извикания на местопрестъплението свид. Б. В., както и информацията от писмените доказателствени източници – обсъдените в мотивите протоколи – вж.л.132-л.133 от НОХД № 163/2020г.по описа на Районен съд – Котел.

Въззивната инстанция с необходимото внимание, ползвайки се от събраните от първия съд доказателствените източници, е извършила собствена комплексна оценка за тяхната годност и достоверност и е изложила съображения в подкрепа на приетата от първата инстанция фактическа обстановка. Обективираният в мотивите собствен доказателствен анализ дава възможност на страните и на контролната инстанция да проследят начина, по който е формирано вътрешното убеждение на съда. Този анализ не разкрива игнориране или превратност при оценката на доказателствата по делото. Показанията на посочените в искането свидетели Я. Хр., Р. Т., Б. В., Ив. Г. Н., Ив. Н. Й. и П. Ив.ов П. са източници на преки доказателствени факти и са били подложени на сериозна проверка за достоверност и оценени от съдилищата по действителното им съдържание. В рамките на тази проверка, настоящият състав не констатира пороци при оценката на доказателствата, която е суверенна дейност на съда, доколкото гласните доказателствени средства са преценени от гледна точка на тяхната достоверност и са обсъдени във връзка с останалите доказателствени източници. В този смисъл, възраженията срещу кредитирането на показанията на свидетелите Я. Хр., Р. Т., Б. В., са лишени от основание, доколкото в мотивите на съдебните актове и най-обстойно във въззивното решение, са изложени съображения както по отношение на обективността им, така и по отношение на кореспонденцията помежду им . Няма причина оценката за достоверност на тези източници да не бъде споделена, както и отказът на съда да кредитира изцяло за достоверност показанията на свидетелите Ив. Г. Н., Ив. Н. Й. и П. Ив.ов П., първите двама приятели , а последния – хазяин на осъдения Д. – л.132 от НОХД № 163/2020г. по описа на Районен съд – Котел, както и гърба на л.29-л.30 от ВНОХД № 75/2022 г. на СлОС.

Приетите от съда за установени обстоятелства относно главния факт се съдържат в изложената в мотивите фактическа обстановка. Соченото в искането обстоятелство - че подсъдимият бил употребил алкохол пред квартирата, когато не е имал качеството на водач, не присъства сред фактите на описаната от районния съд фактическата обстановка. Напротив, така

лансираната защитна версия е обсъдена, но с оглед нейната неправдоподобност по повод двете назначени СМЕ – гърба на л. 131-л.132 от НОХД № 163/2020г. по описа на Районен съд – Котел. Твърдяното в искането противоречие в приетите от районния съд факти не намира потвърждение в материалите по делото.

Не намира такова потвърждение и следващото оплакване за необсъдени противоречия между тримата полицейски служители по отношение на обстоятелството, съпроводен ли е до ФСМП-Котел осъдения Д., дал ли е кръв и издаван ли му е талон за кръвна проба и ако е издаван кога е издаден. Внимателният прочит на показанията (гърба на л.50-л.54, гърба на л.74-л.76 от НОХД № 163/2020г. по описа на Районен съд – Котел) не дава основание за извод за наличие на съществени противоречия помежду им. Отсъствието на спомен относно конкретно обстоятелство у един свидетел и наличието на спомени за същото обстоятелство у друг от свидетелите неправилно се приравнява от защитата за съществено противоречие между възпроизведеното от тях.

Противно на соченото в искането за възобновяване въззивната инстанция, в съгласие с изискването по чл. 339 ал. 2 от НПК, е отговорила мотивирано на всички възражения на защитата за евентуални нарушения на реда за установяване употребата на алкохол, излагайки подробни мотиви, проследявайки в хронология развитието на проверката, тестването с техническо средство, съставянето на АУАН, отказът на осъдения да го подпише, издаването на талон за изследване, в което водача вписал, че не приема показанията на техническото средство и получил екземпляр от същия талон в 01:00 на погрешно вписаната датата 15.05.2020г. вместо 16.05.2020г. Проследено е отвеждането на осъдения от свидетелите В. и Т. във ФСМП - Котел, където на 16.05.2020г. в 01:15 часа свид. Тони Д. е взел кръвна проба за извършване на лабораторно изследване; запечатването, облепването, надписването, съхраняването на пробите, съставянето на протокола за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични с констатираното състояние на водача, включително и съобщеното от него на фелдшера - свид. Тони Д., последвалото предаване на кръвните проби на 18.05.2020г. на М. Кюпчуков експерт НТЛ -РУ – Котел и получаването им от М. П. – експерт към НТЛ – ОД на МВР – Сливен, извършила на 19.05.2020г. лабораторно изследване на

кръвната проба по газхроматографския метод. Събраните по делото доказателства, правилно интерпретирани от двете съдебни инстанции, като недвусмислено са определили, че кръвната проба е била взета в 01:15 часа на 16.06.2020г., което е било потвърдено от разясненията на експерта Пашова и от приложените заверени ксерокопия от „Журнал за кръвни проби“ и „Амбулаторен журнал“, изпратени от ЦСМП – Сливен.

В искането за възобновяване защитата не е обвързала своите оплаквания с цитиране на нарушени норми от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, какъвто пропуск се наблюдава и във въззивната жалба. В настоящото производство БАС не е инстанция по същество и няма правомощията да изследва цялостно правилността на съдебните актове, а само и единствено в рамките на направените доводи. Затова, ограничавайки своята проверка до тях, отчита за напълно неоснователно оплакването за неконкретизирано неспазване на предвидената процедура.

На настоятелно поддържаното от защитата и в настоящото производство оплакване за ползване на писмено доказателство, несъбрано по установения ред - протокол рег. № 3286р-11092 / 05.03.2020г. за преминала техническа проверка на техническото средство, с което е тестван осъдения, също е отговорено от въззивната инстанция. Основателно е прието от СлОС, че твърдяното неприобщаване на процесния протокол до обявяване на присъдата не отговаря на процесуалната действителност, предвид прочитането му по реда на чл.283 от НПК, отразено в протокола от съдебно заседание на 20.10.2021г.– гърба на л.123 от НОХД № 163/2020г.по описа на Районен съд – Котел. Липсват каквито и да са данни да са правени някакви постъпки за инициране на производство по чл.312 от НПК, а е известно, че съобразно правилата на чл. 311, вр. чл. 129 и чл. 131 от НПК, съдебният протокол се ползва с присъщата му доказателствена стойност за извършването на съответните действия, за реда по който са извършени и за събраните доказателства. Всъщност приложеният на л.12 от досъд.п. списък на преминали проверка технически средства, който се сочи от защитата и в който процесното техническо средство не фигурира, е неотнормен към предмета на делото, защото самата проверка за годност е била извършена на

18.05.2020г., т.е. три дни след инкриминираната дата.

Отделно от това следва да се посочи, че възражения срещу годността на техническото средство, с което е тестван осъдения са лишени от основание, защото показанията на техническото средство не са били възприети като инкриминираната величина на алкохолната концентрация, доколкото в случая не е била налице хипотезата на чл. 6, ал.9 от Наредба № 1/ 19.07.2017 г.

Надлежащият ред за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта в релевантното количество от над 0,5 на хиляда, за съставомерност по текста на чл. 343б, ал. 2 от НК, е съобразен с правилата на Наредба № 1/ 19.07.2017 г. Протокола за химическа експертиза по чл. 24 от същата наредба не съставлява експертно заключение по смисъла на чл.152 от НПК , поради което сред изискванията към съдържанието му не присъстват такива за посочване акта на възлагане, на възлагащия полицейски орган и по кое досъдебно производство се изпълнява, но в него се съдържат данни за извършеното химическо изследване и резултатите от него, поради което като годно писмено доказателство несъмнено следва да бъде ценено в цялостния анализ на доказателствената съвкупност. Основният въпрос от значение за съставомерността на деянието, а именно дали подсъдимият е управлявал автомобила си след като е употребил алкохол в концентрацията, установена по надлежен ред, е бил правилно разрешен.

Отсъствието на нарочен анализ на приложеното като писмени доказателство месечния график на полицейските органи при РУ- Котел за периода 01.05.2020год. - 31.05.2020год.- приложен на л.120 от НОХД № 163/2020г.по описа на Районен съд – Котел, също не указва на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от инстанционните съдилища, защото до такъв извод би се стигнало единствено, ако се игнорират останалите обсъдени доказателства и ако би била споделена направената от страната собствена интерпретация на същия документ, че като почиващ на автоконтрольора В. и не му е било възложено да изпълнява каквито и да са служебни действия. Според същата справка всички трима автоконтрольори от управлението са били първа смяна (от 08ч. до 16ч.) на 15.05.2020г., а на следващия ден всички те са били в почивка. В показанията си свид.В. обаче ясно е посочил причината той да се отзове на

местопроизшествието – „Бях на разположение като ми се обади дежурния РПУ...Отидох на мястото където ме изпратиха.“ - л.52 от НОХД № 163/2020г. по описа на Районен съд – Котел. В тази връзка е нужно ясно да се подчертае, че СлОС е дал отговор на всички важни въпроси относно доказателствата, обосноваващи престъпното деяние на осъдения Д.. Дори и да не присъства конкретен отговор по направеното възражение, а на съществените такива е отговорено, волята на съда е пределно изяснена от самото съдържание на решението. Необходимите мотиви за това, явяващи се резултат от сериозен доказателствен анализ, присъстват във въззивното решение. Обстоятелството, че те не удовлетворяват предявените претенции на страна по делото не е основание да се твърди липса на мотиви.

Оплакването за явна несправедливост на наложеното наказание е аргументирано с довода, че не са взети под внимание здравословното състояние на осъдения и добрите характеристични данни, които обуславяли определяне на наказание при условията на чл.55 от НК под предвидения минимум. Оплакването е неоснователно.

Размерът на наложеното наказание от една година лишаване от свобода е определен от Котелския районен съд в законовия минимум, предвиден за престъплението по чл.343б, ал.2 от НК. Във въззивното решение са изложени критични съображения относно определеното от първата инстанция наказание и съответно неговото отмерване. Прочитът на мотивите на СлОС установява, че като смекчаващи отговорността фактори са отчетени младата възраст на подсъдимия, недоброто му здравословно състояние и добрите му характеристични данни във връзка с трудовите му задължения. Като отегчаващ фактор, който не се оспорва по същество, са открити множеството наложени му административни наказания за нарушения на правилата за движение по пътищата. Всички доказани обстоятелства от значение за индивидуализацията на наказателната санкция са анализирани и оценени напълно адекватно, като въззивният съд е посочил защо счита, че именно наказание, определен в този размер съответства на тежестта на извършеното и на обществената опасност на дееца и ще съдейства за постигане целите на наказанието. Влошеното здравословно състояние на осъдения не се явява фактор с водещо значение, който да доведе до допълнително облекчаване на наказателно-правното му положение в повече от това, което вече инстанциите са отчетели. Наличните смекчаващи

отговорността обстоятелства не са достатъчни за приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК, тъй като не са нито многобройни, нито някое от тях е с изключителен характер и в този смисъл наложеното на осъдения С. Д. наказание не е очевидно несъответно по смисъла на чл.348 ал.5 т.1 от НПК и като такова е справедливо. От данните по делото не се установяват и предпоставки за смекчаване на наказателна отговорност, поради което правилно наказанието е индивидуализирано в рамките на предвиденото от закона.

В коментираната част от въззивното решение е обсъдено и неналагането на кумулативно предвиденото наказание глоба на осъдения, който пропуск съвсем коректно е отразил в мотивите си и районният съд. Изразената воля на съда е ясна, като не оставя съмнение относно приложимата норма за отмерването му и не следва да търпи корекции от страна на БАС. Макар и да представлява неправилно приложение на материалния закон, този пропуск не може да бъде отстранен при ново разглеждане на делото, поради приложение по силата на препращащата норма на чл.426 от НПК към забраната за влошаване положението на подсъдимия по чл.355, ал.2 от НПК.

В обобщение е нужно да се посочи, че не са допуснати нарушения от решаващите съдилища по оценка на доказателствената съвкупност, а направения обективен и точен анализ на доказателствата и доказателствените източници, е обусловил вярно изясняване на значимата фактология и правилни правни изводи относно съставомерността на деянието. Както районният, така и окръжният съд не са допуснали нарушение на принципите за вземане на решение по вътрешното убеждение, за разкриване на обективната истина и осигуряване правото на защита на подсъдимия, както и на изискването на чл. 305, ал. 3 НПК. Съдът е изпълнил задълженията, произтичащи от нормата на чл. 339, ал. 2 от НПК, като е отговорил мотивирано на всички възражения на защитата. Това важи и за тези, които понастоящем са преповторени и в искането за възобновяване при аргументиране на доводите за допуснатите нарушения на процесуалния и материален закон.

Мотивиран от изложените съображения, апелативният съд прие, че искането за възобновяване на наказателното производство по делото е

неоснователно и следва да се остави без уважение.

Ето защо и на основание чл.426, ал.1, вр. чл.354, ал.1, т.1 от НПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения С. Д. Д., ЕГН ***** , подадено чрез процесуалния му представител- адв. М. Б. от АК – Ямбол, за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 163/2020 г. на Районен съд – Котел и ВНОХД № 75/2022 г. на Окръжен съд- Сливен.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____